

A disznóvágás szabadsága

2019 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megadja Gábor hatalmas vihart kavart ezzel a cikkével!

Miért van az, hogy a nagy szabadságideológia kötelez? en szeretetté kíván tenni dolgokat? Nem az elfogadásról van szó, hanem a kötelez? szeretés?l. A „májuselsejézés?l”.

Nemrég egy barátom érdekesen fogalmazta meg a kortárs liberalizmus problémáját. Mivel nem politikával foglalkozik, valószínűleg nem is tudta, hogy épp azt fogalmazza meg. Mivel a politikán kívüli világban él?k nincsenek benne a mindennapi dagonyában, felvethetnek olyan szempontokat, amiket mi magunk nem veszünk észre.

Kicsit messzir?l, a Coca-Colától indultunk – és itt jegyezném meg, tisztelt Bíróság, hogy nem én hoztam fel a témát, ami kezd b?ven unalmassá válni. És nem is a plakátról szólt a megfajtése, hanem arról, amit kiváltott. Polarizálta a *hardcore*-t mindkét oldalon, van világot behálózó összeesküvés, és van homofóbvadászat is, azaz mindenki homofób, aki nem szeretne legalább egy jobboldali újságíró köztéri rituálé keretei között kivégezni. ? f?ként az utóbbi széls?séggel találkozott.

A problémája a kötelez? imádattal volt; hogy miért van az, hogy a nagy szabadságideológia *kötelez?en szeretetté* kíván tenni dolgokat. Nem az elfogadásról van szó, hanem a kötelez? szeretés?l. A „májuselsejézés?l”. A liberálisok a klasszikus formula alapján szeretnének mindenkit kényszeríteni a szabadságra, és ennek vannak kötelez? gyakorlatai – viszonylag messze van ez a liberális maximától is, mely szerint bármit csinálhatunk, ami a másoknak nem árt. Sajnos, úgy t?nik, a liberálisoknak végtelen dolog árt, mert valamilyen formában sérti az érzékenységet. Így sz?kül a „bármit csinálhatunk” köre.

Ennek kapcsán vetette fel, hogy vajon mikor kezdik el vegzálni Székelyföldön a szüleiket, amiért disznót vágnak. Abszurdnak t?nhet, de gondoljunk bele, a disznóvágás mennyiféle érzékenységet sérthet – nem is beszélve a disznóról. A disznóvágás szabadsága bizony egy lényegi problémát érint.

Hannah Arendtnél olvashatjuk, hogy az ideológia ténylegesen az, amit a neve sugall: egy „idea” vagy eszme „logikája”. Aki ideológiát képvisel, annak nem a valóság lesz irányadó – ami mindig ellentmondásos, „befejezetlen”, sokszínű –, hanem az, amit az adott eszme „logikája” diktál.

Ezért olvashatunk olyanokat, hogy ha legális a kávé, a cigaretta és a szesz, miért nem legális a marcsi vagy a crack? És a barátomnak igaza van, hiszen kutyát sem vágunk le – akkor miért vágjuk le a disznót? Nem állat mind a kett? Ha mérget adunk a patkánynak, miért nem adunk a macskának is? A különbségtétel bizonyos állatok között nem „önkényes” véletlenül? Az, hogy disznót vágunk, nem illik a logikába. Ha követeljük a kulturális autonómiát és a nyelvhasználati jogokat a határon túli magyaroknak, miért nem követeljük a meglegházasságot is? Nem ezt diktálja az „egyenl? szabadság” (vagy micsoda) elve vagy logikája? Persze, ha az eszme logikáját, tehát az ideológiát követjük, akkor a csúszós lejt? veszélyét megfogalmazóknak lesz igaza: miért állnánk meg ennél a pontnál?

Egy kultúra sokféle gyakorlatból áll, és ezek a gyakorlatok nem húzhatók rá egyetlen „logikára” (és talán a valóság maga sem „logikus”). A különféle gyakorlatoknak persze lehet sajátos logikájuk – bár az ideológusok a gyakorlatokon belül is találhatnak problémákat, és még az egyes gyakorlatok esetében sem a legmegfelel?bb szó a logika –, ám a különféle gyakorlatok nem fésülhet?k össze, hogy mind megfeleljen egyetlen „eszmének”. Talán ezért is vannak romboló hatással az ideológiák a kultúrára.

Az emberek nem egy racionális logika vagy tudományos magyarázatok alapján rendezik be az életüket. Nem cserélik le a pálinkázást crackezésre, csak mert a „tudomány” mindkett?t „drognak” tartja. Az élet nem követi egy eszme logikáját. Különböz? gyakorlatok vannak, melyek egy adott kultúrában kialakultak, és ezeket a gyakorlatokat vegezzük tovább.

Amikor a liberálisok „sokszínűség?l” karattyolnak, az általuk kedvelt életmódkísérletek sokszínűségére gondolnak. Eszük ágában sincs viszont a gyakorlatok sokszínűségét megóvni a saját eszméjük logikájától, s?t a saját sokszínűségi elvárásai is az eszme logikájából következnek.

Amikor tehát a reakciók a kultúrájukat védik, valójában a szabadságukat védik. A kultúra ugyanis – szemben egy eszme kíméletlen logikájával – meg?rzi a gyakorlatok sokszínűségét és nem próbálja meg egymáshoz er?szakolni ?ket.

A disznóvágás szabadságának megőrzése tehát ténylegesen a kultúra és a szabadság védelmét jelenti.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló